

Національний юридичний університет імені Ярослава Мудрого

Кафедра земельного та аграрного права

Узгоджено:

Проректор з наукової роботи

_____ А.П. Гетьман

С И Л А Б У С

навчальної дисципліни

«АГРАРНЕ ПРАВО УКРАЇНИ

В УМОВАХ СТАЛОГО РОЗВИТКУ АГРОСФЕРИ»

(варіативна)

Рівень вищої освіти – третій освітньо-науковий рівень

Ступінь вищої освіти – доктор філософії

Галузь знань – 08 «Право» / 29 «Міжнародні відносини»

Спеціальність – 081 «Право» / 293 «Міжнародне право»

Силабус навчальної дисципліни «Аграрне право України в умовах сталого розвитку агросфери»: галузь знань 08 «Право»/ 29 «Міжнародні відносини», спеціальність 081 «Право» / 293 «Міжнародне право», третій освітньо-науковий рівень (доктор філософії)

Розробник:

Курман Тетяна Вікторівна, д.ю.н., доцент, доцент кафедри земельного та аграрного права

Затверджено на засіданні кафедри земельного та аграрного права
протокол № ___ від _____ 2020 р.

Завідувач кафедри _____ М.В. Шульга

Зміст

1. Вступ	4
2. Анотація програми та основні модулі навчальної дисципліни	11
3. Вимоги викладача	15
4. Контрольні заходи результатів навчання	16
5. Показники академічної активності та додаткових освітніх досягнень здобувачів	20
6. Інформаційне забезпечення самостійної роботи здобувачів	21

1. Вступ

1. Дані про викладача, який викладає навчальну дисципліну «Право продовольчої безпеки»:

Курман Тетяна Вікторівна – доктор юридичних наук, доцент, доцент кафедри земельного та аграрного права.

Викладач перебуває на кафедрі відповідно до розробленого графіку індивідуальних консультацій.

Контакти кафедри земельного та аграрного права: м. Харків, вул. Пушкінська, 77; аудиторія 223; телефон: (057) 704-92-41; e-mail: kaf_zem_agr@nulu.edu.ua

2. Мета й завдання навчальної дисципліни

2.1. Метою навчальної дисципліни «Аграрне право України в умовах сталого розвитку агросфери» є закріплення, розширення та поглиблення спеціальних правових знань й формування предметних компетентностей у сфері правового забезпечення аграрних відносин в умовах сталого розвитку агросфери, активізація аналітичної діяльності здобувачів, вироблення вмінь самостійного аналізу та тлумачення законодавства, проведення науково-дослідницької роботи, а також практичних навичок у регулюванні відносин в агросфері.

Запропонований курс навчальної дисципліни спрямований на реалізацію кваліфікаційної підготовки докторів філософії, які володіють фундаментальними юридичними знаннями у сфері регулювання аграрних відносин в умовах сталого розвитку.

2.2 Для досягнення цієї мети необхідно вирішення наступних завдань навчальної дисципліни «Аграрне право України в умовах сталого розвитку агросфери»:

- формування фахових та предметних компетентностей, що спираються на науково обґрунтовані аграрно-правові концепції і доктрини;
- засвоєння теоретико-правових та методологічних засад правового забезпечення аграрних відносин в умовах сталого розвитку агросфери, системи сучасного аграрного права, його системоутворюючих категорій;
- формування навичок визначення особливостей сучасних форм ведення агробізнесу, правового регулювання окремих видів агробізнесу як у сфері традиційного сільськогосподарського виробництва, так і альтернативних форм його ведення, правового забезпечення продовольчої безпеки держави, видів і форм державної підтримки сільського господарства, сільськогосподарського дорадництва, сталого розвитку сільських територій, основ компаративістського аграрного права;
- вироблення вміння аналізувати особливості правового забезпечення та перспективи розвитку агросфери в умовах СОТ та ЄС, необхідного для виконання своїх функцій у процесі майбутньої трудової та наукової діяльності і розвитку кар'єри, засновані на здобутих знаннях з даної навчальної дисципліни.

3. Місце навчальної дисципліни у структурі освітньо-професійної програми

Навчальна дисципліна «Аграрне право України в умовах сталого розвитку агросфери» належить до дисциплін практично-професійного циклу.

При вивченні даної дисципліни використовуються знання, отримані з наступних дисциплін – конституційне право, аграрне право, земельне право, господарське право, екологічне право, адміністративне право, цивільне право, міжнародне право, господарський процес, «Правові основи агробізнесу», «Публічно-приватне партнерство в агробізнесі», «Сільськогосподарське право ЄС», «Агроєкологічне право», «Відповідальність за правопорушення в агросфері», «Юридичний консалтинг у рослинництві та тваринництві», «Ветеринарне право».

Основні положення навчальної дисципліни мають застосовуватися при вивченні таких дисциплін – «Актуальні проблеми правового забезпечення традиційного та альтернативних форм сільського господарства», «Актуальні правові проблеми функціонування та розвитку суб'єктів аграрного права», «Актуальні питання права власності на землю», «Сучасні теоретико-правові питання охорони земель», «Актуальні питання правового регулювання користування земельними ділянками та ін.

4. *Опис навчальної дисципліни:*

- кількість кредитів ЕКТС – 6;
- загальна кількість годин – 180;
- термін викладання – два семестри.

5. *Перелік предметних компетентностей здобувача вищої освіти*

Предметні компетентності здобувача вищої освіти, сформовані в результаті освоєння навчальної дисципліни «Аграрне право України в умовах сталого розвитку агросфери».

ПК – 1. Знання та розуміння юридичної природи категорій «аграрне право», «сталий розвиток» та «агросфера».

ПК – 2. Розуміння сутності сталого розвитку агросфери, визначення його ознак, принципів, міжнародних та національних основ регулювання.

ПК – 3. Здатність класифікувати види аграрних відносин в агросфері за критеріями, напрацьованими та запропонованими науковою доктриною.

ПК – 4. Уміння аналізувати національні та міжнародні джерела правової та наукової інформації при підготовці до практичних занять.

ПК – 5. Знання принципів правового регулювання відносин в агросфері в умовах сталого розвитку.

ПК – 6. Здатність самостійно вирішувати науково-теоретичні та практичні проблеми аграрного права, формувати теоретико-практичні підходи у сфері правового регулювання аграрних відносин.

ПК – 7. Уміння самостійно поповнювати знання та використовувати їх в практиці застосування аграрного та іншого законодавства у сфері регулювання аграрних відносин.

ПК – 8. Здатність застосовувати діалектичний, формально-логічний, герменевтичний, порівняльно-правовий та інші спеціальні юридичні методи дослідження під час наукових пошуків у сфері аграрного права.

ПК – 9. Знання особливостей організаційно-правових форм суб'єктів агробізнесу.

ПК – 10. Знання основних засад та стратегічних цілей державної та регіональної аграрної політики в аспекті сталого розвитку агросфери.

ПК – 11. Знання механізму вирішення юридичних колізій у правовому регулюванні відносин в агросфері.

ПК – 12. Знання та навички реалізації та застосування норм матеріального і процесуального права у сфері безпечності та якості сільськогосподарської продукції як основи продовольчої безпеки.

ПК – 13. Уміння моделювати правові ситуації у сфері аграрного права.

ПК – 14. Здатність підбирати та узагальнювати нормативно-правові акти, що регулюють аграрні відносини, з метою критично-конструктивного їх оцінювання.

ПК – 15. Опанування особливостей правового регулювання відносин з виробництва продукції рослинництва, тваринництва, аквакультури та агролісівництва.

ПК – 16. Опанування особливостей правового регулювання відносин щодо забезпечення біобезпеки та альтернативних форм ведення сільськогосподарського виробництва.

ПК – 17. Здатність формулювати аргументовані висновки щодо правових та процедурних аспектів ведення органічного сільськогосподарського виробництва.

ПК – 18. Уміння здійснювати аналіз правових документів, узагальнювати судову практику з аграрних питань для однакового застосування норм у повторюваних типових правових ситуаціях та застосовувати аналогію права чи аналогію закону як засобу усунення прогалин у законодавстві.

ПК – 19. Навички підготовки проєктів правозастосування у галузі аграрних правовідносин в умовах сталого розвитку агросфери, зокрема проєктів локальних внутрішньогосподарських та інших юридичних актів і процесуальних документів.

ПК – 20. Здатність надавати консультації при вирішенні казусів та спорів у сфері аграрного права.

ПК – 21. Уміння застосовувати законодавство ЄС та право СОТ у сфері виробництва, переробки та реалізації сільськогосподарської продукції, ведення органічного виробництва, сільськогосподарського дорадництва та сталого розвитку сільських територій.

ПК – 22. Уміння фахово і точно формулювати та висловлювати свої позиції, належним чином їх обґрунтовувати з метою захисту аграрних прав, зокрема на забезпечення безпечним та якісним продовольством.

ПК – 23. Здатність складати правові документи та надавати юридичні консультації з приводу відносин в агросфері.

ПК – 24. Опанування інноваційних підходів в процесі правового забезпечення відносин в агросфері.

ПК – 25. Здатність до виявлення соціально-ціннісних орієнтацій щодо реалізації аграрних прав та обов'язків при здійсненні наукової та професійної діяльності, а також вміння самостійно приймати справедливе рішення у процесі застосування аграрного законодавства.

6. *Перелік результатів навчання здобувача вищої освіти.*

В результаті засвоєння навчальної дисципліни «Аграрне право України в умовах сталого розвитку агросфери» здобувач рівня доктора філософії повинен демонструвати наступні результати навчання:

РНС НД – 1. Здатність продемонструвати на підставі аналізу сучасних наукових підходів знання і розуміння юридичної природи категорій «аграрне право», «сталий розвиток» та «агросфера».

РНС НД – 2. Інтерпретувати сутність сталого розвитку агросфери, його ознаки, принципи, міжнародні та національні основи регулювання.

РНС НД – 3. Класифікувати види аграрних відносин в агросфері за критеріями, напрацьованими та запропонованими науковою доктриною.

РНС НД – 4. Демонструвати розуміння й навички аналізу національних та міжнародних джерел правової та наукової інформації при підготовці до практичних занять, в тому числі й конституційних норм, що регулюють аграрні відносини та гарантують аграрні права.

РНС НД – 5. Продемонструвати знання та розуміння принципів правового регулювання відносин в агросфері в умовах сталого розвитку.

РНС НД – 6. Здатність надати оцінку правовим ситуаціям, самостійно вирішувати науково-теоретичні та практичні проблеми аграрного права, формувати теоретико-практичні підходи у сфері правового регулювання аграрних відносин в умовах сталого розвитку агросфери.

РНС НД – 7. Продемонструвати вміння самостійно поповнювати знання та використовувати їх в практиці застосування аграрного та іншого законодавства у сфері регулювання аграрних відносин.

РНС НД – 8. Продемонструвати уміння застосовувати діалектичний, формально-логічний, герменевтичний, порівняльно-правовий та інші спеціальні юридичні методи дослідження під час наукових пошуків у сфері аграрного права

PHC НД – 9. Здатність продемонструвати уміння формулювати нові гіпотези та розв'язувати наукові проблеми у сфері аграрного права.

PHC НД – 10. Охарактеризувати особливості організаційно-правових форм суб'єктів агробізнесу.

PHC НД – 11. Аналізувати основні засади та стратегічні цілі державної та регіональної аграрної політики в аспекті сталого розвитку агросфери.

PHC НД – 12. Проаналізувати механізм вирішення юридичних колізій у правовому регулюванні відносин в агросфері.

PHC НД – 13. Здатність застосовувати та реалізовувати норми матеріального і процесуального права у сфері безпечності та якості сільськогосподарської продукції як основи продовольчої безпеки.

PHC НД – 14. Здатність моделювати правові ситуації у сфері аграрного права в умовах сталого розвитку агросфери.

PHC НД – 15. Здатність надавати консультації щодо можливих способів захисту аграрних прав, підбирати та узагальнювати нормативно-правові акти, що регулюють аграрні відносини.

PHC НД – 16. Визначати особливості публічного і приватного права в контексті правового регулювання відносин з виробництва продукції рослинництва, тваринництва, аквакультури та агролісівництва.

PHC НД – 17. Виявляти проблеми і особливості у правовому регулюванні відносин щодо забезпечення біобезпеки та альтернативних форм ведення сільськогосподарського виробництва і пропонувати способи їх вирішення з використанням можливих інновацій аграрно-правової науки.

PHC НД – 18. Проаналізувати правові та процедурні аспекти ведення органічного сільськогосподарського виробництва.

PHC НД – 19. Здатність здійснювати аналіз правових документів, узагальнювати судову практику з аграрних питань для однакового застосування норм у повторюваних типових правових ситуаціях.

РНС НД – 20. Демонструвати здатність застосовувати аналогію права чи аналогію закону як засобу усунення прогалин в аграрному законодавстві щодо регулювання діяльності в агросфері.

РНС НД – 21. Демонструвати здатність застосовувати законодавство ЄС та право СОТ у сфері виробництва, переробки та реалізації сільськогосподарської продукції, ведення органічного виробництва, сільськогосподарського дорадництва та сталого розвитку сільських територій. загрози продовольчої безпеки та обирати шляхи і способи їх подолання.

РНС НД – 22. Продемонструвати навички підготовки проектів правових документів та уміння надавати юридичні консультації у галузі аграрних правовідносин в умовах сталого розвитку агросфери.

РНС НД – 23. Визначати правове забезпечення прав людини і громадянина на якісну та безпечну сільськогосподарську продукцію, екологізацію аграрного виробництва та органічне сільськогосподарське виробництво.

РНС НД – 24. Відшуковувати інформацію аграрно-правового спрямування, використовувати інформаційні технології і бази даних для професійної діяльності, а також інші інноваційні підходи в процесі правового забезпечення відносин в агросфері.

РНС НД – 25. Проаналізувати та виявляти соціально-ціннісні орієнтації щодо реалізації аграрних прав та обов'язків при здійсненні наукової та професійної діяльності, а також вміти самостійно приймати справедливе рішення у процесі застосування аграрного законодавства.

2. Анотація програми та основні модулі навчальної дисципліни

2.1. Анотація програми навчальної дисципліни «Аграрне право України в умовах сталого розвитку агросфери»

Модуль 1. Державна аграрна політика та сталий розвиток агросфери.

Агросфера як основа предмета аграрного права. Основні доктрини та системоутворюючі категорії аграрного права. Поняття та предмет аграрного права. Теорія і методологія аграрно-правового регулювання. Принципи аграрного права в умовах сталого розвитку агросфери. Система сучасного аграрного права. Аграрні правовідносини, їх елементи та класифікація. Приватні та публічні засади регулювання відносин в агросфері. Аграрна реформа, її генеза і напрями. Сталий розвиток як пріоритетний напрям аграрно-правового регулювання. Міжнародні та національні засади забезпечення сталого розвитку агросфери. Аграрне законодавство України: поняття, класифікація, рівні, перспективи розвитку. Локальні внутрішньогосподарські нормативно-правові акти сільськогосподарських підприємств. Державна та регіональна аграрна політика в Україні, стратегічні цілі та завдання. Поняття та принципи державно-правового регулювання сільського господарства, його інституційні засади, форми та методи. Публічно-приватне партнерство у сільському господарстві, державна підтримка та інноваційно-інвестиційний розвиток агросфери. Поняття, ознаки, принципи та правове забезпечення продовольчої безпеки, сталого розвитку агросфери і сільських територій в умовах глобалізації.

Модуль 2. Організаційно-правові форми агробізнесу в Україні.

Особливості правового становища фермерських господарств, сімейних фермерських господарств, сільськогосподарських виробничих і обслуговуючих кооперативів, аграрних холдингових компаній, сільськогосподарських акціонерних товариств і сільськогосподарських товариств з обмеженою відповідальністю. Особливості створення, функціонування і припинення діяльності вказаних суб'єктів агробізнесу. Правовий режим їх майна. Фермерське та інше сільськогосподарське землекористування. Членські відносини у фермерських господарствах, сімейних фермерських господарствах та сільськогосподарських кооперативах, а також особливості врегулювання

трудових відносин у сільськогосподарських підприємствах. Поняття, юридичні ознаки особистих селянських господарств. Сільський (зелений туризм): поняття, види, правове регулювання. Порядок обліку, набуття земельних ділянок та припинення ведення особистого селянського господарства. Аграрний ринок в системі агробізнесу: правова основа.

Модуль 3. Загальні правові засади ведення сталого сільськогосподарського виробництва.

Традиційне сільськогосподарське виробництво. Правові засади сталої виробничо-господарської діяльності суб'єктів агробізнесу. Бізнес-планування агробізнесу. Спеціалізація аграрного виробництва. Підсобні виробництва та промисли в агросфері. Альтернативні форми сільськогосподарського виробництва: поняття, види, правові засади. Правовий механізм забезпечення якості та безпечності сільськогосподарської продукції. Екологізація аграрного виробництва: поняття, напрями, нормативна основа. Правове забезпечення біобезпеки в агросфері. Використання ГМО при виробництві сільськогосподарської продукції. Органічне сільськогосподарське виробництво: поняття, вимоги, нормативне регулювання. Суб'єкти органічного виробництва. Сертифікація органічного сільськогосподарського виробництва. Маркування та обіг органічної сільськогосподарської продукції. Державний контроль в агросфері. Особливості та види договірних відносин суб'єктів агробізнесу.

Модуль 4. Правове забезпечення окремих видів агробізнесу в умовах сталого розвитку. Компаративістське аграрне право.

Правові засади ведення агробізнесу у рослинництві, тваринництві, аквакультурі і агролісівництві. Сталий розвиток сільських територій та агросфери: теоретико-правові підходи. Диверсифікація сільських територій і агробізнесу. Аграрні права. Захист прав суб'єктів агробізнесу. Рейдерство. Захист від захоплення врожаю сільськогосподарських культур.

Компаративістські підходи до регулювання аграрних відносин. Міжнародні договори в агросфері. Кодекс Аліментаріус як основа міжнародно-правового регулювання у сфері якості та безпечності сільськогосподарської продукції. Угоди СОТ «Про сільське господарство», «Про застосування санітарних та фітосанітарних заходів», «Про технічні бар'єри у торгівлі». Аграрне законодавство зарубіжних країн. Поняття, напрями і перспективи адаптації аграрного законодавства України до вимог законодавства ЄС. Основні напрями та цілі спільної аграрної політики ЄС. Правове регулювання аграрних відносин в ЄС. Особливості державної підтримки суб'єктів агробізнесу в ЄС.

2.2. Основні модулі навчальної дисципліни «Аграрне право»

№	Модуль/назва	Кількість кредитів ЄКТС	Всього годин	Аудиторні заняття (контактні)				Самостійна робота здобувачів
				Лекції	Практичні заняття	Семінарські заняття	Інші види занять**	
1	Модуль 1. Державна аграрна політика та сталий розвиток агросфери		48	12	6		2 колоквіум	28
2	Модуль 2. Організаційно-правові форми агробізнесу в Україні.		44	10	4		2 кейс-студія	28

* вказуються інші види аудиторних занять здобувача вищої освіти, якщо вони використовуються при вивченні навчальної дисципліни – кейс – стадії, групові проекти, колоквіум та ін.

3	Модуль 3. Загальні правові засади ведення сталого сільськогосподарського виробництва.		42	8	4		2 групові проекти	28
4	Модуль 4. Правове забезпечення окремих видів агробізнесу в умовах сталого розвитку. Компаративістське аграрне право		46	10	6		2 колоквіум	28
Разом:			180	40	20		8	112

3. Вимоги викладача

Поведінка здобувачів рівня доктора філософії на заняттях повинна відповідати правилам внутрішнього розпорядку для студентів і працівників Національного юридичного університету імені Ярослава Мудрого, а також нормам академічної етики. Здобувачі, які пропустили заняття у зв'язку з поважною причиною, мають право їх відпрацювати у поза аудиторний час. Форма відпрацювання встановлюється і доводиться до їх відома викладачем на першому занятті. Форма проведення кожного практичного заняття визначається викладачем і повідомляється здобувачам завчасно. Викладачем оцінюється систематичність відвідування лекцій; активність роботи здобувачів на практичних заняттях; своєчасність та якість виконання завдань; повнота і

грунтовність відповіді на досліджувані питання; уміння обґрунтувати свою точку зору при обговоренні доповіді; повнота і переконливість наведених доводів при розв'язанні казусів; аналіз та обґрунтування нормами національного та міжнародного права своїх рішень; аналіз судової та правозастосовної практики; якість виконання контрольних та інших самостійних робіт тощо.

4. Контрольні заходи результатів навчання

Контроль знань в рамках навчальної дисципліни «Аграрне право України в умовах сталого розвитку агросфери» здійснюється з урахуванням бально-рейтингової системи.

4.1. Розподіл балів між формами організації навчального процесу і видами контрольних заходів:

лекції - 0 балів;

практичні заняття - 20 балів;

виконання завдань СРС - 10 балів;

педагогічний контроль (Модуль №1 і Модуль №2; Модуль №3 і Модуль №4) - 5 балів x 2 = 10 балів;

іспит - 60 балів.

Разом: 100 балів.

Підсумки педагогічного контролю проставляються в відомості по накопичувальним принципом і є підставою допуску до іспиту. Якщо здобувач набрав протягом семестру за підсумками рубіжного та поточного контролю менше половини максимальної оцінки (60%) з навчальної дисципліни, то він до іспиту не допускається.

4.2. Шкала підсумкової оцінки знань здобувачів

Підсумкова оцінка з навчальної дисципліни виставляється в залікову

книжку відповідно до такої шкали:

Оцінка за шкалою ECTS	Визначення	Оцінка за національною шкалою	Оцінка за 100- бальною шкалою, що використовується в НЮАУ
A	Відмінно – відмінне виконання, лише з незначною кількістю помилок	5	90 – 100
B	Дуже добре – вище середнього рівня з кількома помилками	4	80 – 89
C	Добре – у цілому правильна робота з певною кількістю незначних помилок		75 – 79
D	Задовільно – непогано, але зі значною кількістю недоліків	3	70 – 74
E	Достатньо – виконання задовольняє мінімальні критерії		60 – 69
FX	Незадовільно – потрібно попрацювати перед тим, як перескладати	2	35 – 59
F	Незадовільно – необхідна серйозна подальша робота, обов'язкий повторний курс		1 – 34

4.3. Методи педагогічного контролю

Традиційні методи:

методи усного контролю: індивідуальне опитування, розв'язання практичних завдань, виступ на практичному занятті тощо;

методи письмового контролю: вирішення тестових завдань, контрольні

роботи, письмове опитування, підготовка рефератів, тез наукової доповіді, правового висновку, есе, наукової статті тощо.

Інноваційні методи: портфоліо, кейс-вимірювачі, тести, есе, презентація тощо.

Портфоліо - це зібрання студентських робіт, які відібрані та упорядковані в такий спосіб, щоб показати прогрес студента у вивченні дисципліни, або зразки кращих робіт студента, які відображають його зусилля та досягнення в різних видах навчальної діяльності.

Портфоліо може включати різноманітні роботи: індивідуальні завдання, реферати, результати письмового опитування, тестів та ін.

У навчальній діяльності будуть використовуватися такі види портфоліо: «портфоліо робіт» (індивідуальні роботи, реферати, творчі та дослідницькі роботи) та «портфоліо відгуків» (резюме, складене студентом; аналіз власної навчальної діяльності, есе, рецензія тощо). Переглядаючи зібрані роботи, студент сам може оцінити свій прогрес у навчанні, що сприятиме підвищенню його самооцінки. Можна запропонувати самому студенту створити письмовий аналіз представлених робіт, що розвиватиме аналітичні навички, самокритичність, відповідальність.

Демонстраційне портфоліо - це зібрання робіт, що засвідчують кінцевий рівень виконавських умінь студента. Демонстраційні портфоліо використовуються як засіб наскрізного оцінювання базових виконавських умінь і навичок студентів. За накопиченими результатами роботи студентів можна виміряти їх досягнення за період вивчення дисципліни і включити певну кількість балів у загальну оцінку. Ці результати навчальної діяльності можна представити у вигляді нижченаведеної таблиці

ПЕРЕЛІК РОБІТ, ВМІЩЕНИХ У ПОРТФОЛІО

№п/п	Перелік завдань	Термін виконання	Зауваження викладача	Оцінка

1.	Індивідуальна робота № 1			
2.	Індивідуальна робота № 1 (виправлена)			
3.	Реферат			
	...			
	Усього за семестр			

Робота студентів над такою таблицею спонукає їх до систематичної роботи на початку та дозволяє унаочнити представлення результатів наприкінці вивчення дисципліни.

Кейс-вимірювачі включають проблемні завдання, що пропонують осмислити реальну ситуацію, опис якої одночасно не тільки відображає яку-небудь практичну проблему, а й актуалізує певний комплекс професійних знань, необхідних при вирішенні цієї проблеми. Особливістю такої проблеми є відсутність однозначних рішень, що спонукає студента шукати шляхи оптимізації підходів, аналізувати методи рішень і аргументувати свій вибір методу.

Кейс-вимірювач формує модель, що імітує професійну ситуацію. Робота студента над кейсом може здійснюватися як самостійно, так і у співпраці з викладачем та іншими студентами, із залученням різного виду аргументів, літературних та нормативно-правових джерел, правових позицій вищих судових інстанцій для обґрунтування власних думок, позицій і вибору оптимального вирішення казусу. Перевагою кейс-вимірників є їх мотивуюча роль, що спонукає студента до формування власних професійних позицій і самостійного набуття знань, формуванню умінь розумової діяльності, розвитку вміння осмислювати великі масиви інформації.

Есе – самостійне дослідження студентом наукової проблеми, ідей, судової практики. Такі роботи є завданнями із відкритими відповідями і використовуються для перевірки рівня здатності проаналізувати, інтегрувати, оцінити або висловити ідеї, тобто рівня продуктивної, творчої складової пізнавальної діяльності студентів. У своїх відповідях вони вільні вирішувати, як підійти до поставленої проблеми, який фактологічний матеріал використати, як побудувати відповідь та якою мірою акцентувати кожен аспект відповіді.

Проте свобода відповіді, що припускає завдання написати есе, може істотно відрізнятись. Від студентів можна вимагати дати стислу та точну відповідь або дозволити їм вільно визначати форму та обсяг своїх відповідей. Завдання першого типу є завданнями дати обмежену відповідь, другого типу - завданнями дати розширену відповідь.

Педагогічний тест – інструмент, що складається із системи взаємозв'язаних тестових завдань специфічної форми, певного змісту, різного типу складності, та розробленої технології оброблення і аналізу результатів для проведення надійного та валідного оцінювання рівня навченості студентів, сукупності їх уявлень, знань, навиків, вмінь та компетенцій. Головна мета тестового контролю - не тільки оцінювання рівня навченості студентів, а й організація їх систематичного навчання через визначення рівня знань, якого вони досягають. Тестові завдання складають відповідно до змісту дисципліни, який попередньо формується в навчальних елементах.

Методи самоконтролю: уміння самостійно оцінювати свої знання, peer review тощо.

5. Самостійна робота, показники академічної активності та додаткових освітніх досягнень здобувачів

Показники академічної активності та додаткових освітніх досягнень здобувачів:

- виконання домашній завдань;

- доопрацювання матеріалів лекції;
- робота в інформаційних мережах;
- есе за вузькоспеціальною проблематикою;
- створення портфоліо начального курсу та його презентація;
- розробка кейсів;
- підготовка колекцій документів, матеріалів тощо;
- підготовка тематичних презентацій;
- підготовка та публікація наукових статей;
- підготовка наукового повідомлення, наукової доповіді, тез виступу на конференції тощо;
- інші здобутки, що підтверджені документально (грамоти, дипломи тощо);
- активна участь у засіданнях наукового гуртка;
- підготовка до дебатів, дискусій, круглих столів, конференцій.

6. Інформаційне забезпечення самостійної роботи здобувачів

Рекомендовані нормативно-правові акти

Конституція України від 28 червня 1996 р., № 254к/96-ВР // Відомості Верховної Ради України. – 1996. – № 30. – Ст. 141

Господарський кодекс України від 16.01.2003 р., № 436-IV // Відом. Верхов. Ради України. – 2003. – № 18-22. – Ст. 144.

Земельний кодекс України від 25.10.2001 р., № 2768-III // Відом. Верхов. Ради України. – 2002. – № 3-4. – Ст. 27.

Податковий кодекс України від 2 грудня 2010 р., № 2755-VI // Офіційний вісник України. – 2010. – № 92. – Ч. 1. – Ст. 3248

Цивільний кодекс України від 16.01.2003 р., № 435-IV // Офіц. вісн. України. – 2003. – № 11. – Ст. 461.

Про аквакультуру: Закон України від 18.09.2012 р., № 5293-VI // Відом. Верхов. Ради України. – 2013. – № 43. – Ст. 616.

Про бджільництво: Закон України від 22.02.2000 р., № 1492-III // Відом. Верхов. Ради України. – 2000. – № 21. – Ст. 157.

Про виноград та виноградне вино: Закон України від 16.06.2005 р., № 2662-IV // Відом. Верхов. Ради України. – 2005. – № 31. – Ст. 419.

Про основні принципи та вимоги до органічного виробництва, обігу та маркування органічної продукції: Закон України від 10.07.2018 р. // Відом. Верхов. Ради України. – 2018. – № 36. – Ст. 275.

Про державну підтримку сільського господарства України: Закон України від 24.06.2004 р., № 1877-IV // Офіц. вісн. України. – 2004. – № 30. – Ст. 1987.

Про державну систему біобезпеки при створенні, випробуванні, транспортуванні та використанні генетично модифікованих організмів: Закон України від 31.05.2007 р., № 1103-V // Офіц. вісн. України. – 2007. – №45. – Ст. 1837.

Про зерно та ринок зерна в Україні: Закон України від 04.07.2002 р., № 37-IV // Відом. Верховн. Ради України. – 2002. – №35. – Ст. 258.

Про ідентифікацію та реєстрацію тварин: Закон України від 4 червня 2009 р., № 1445-VI // Відомості Верховної Ради України. – 2009. – № 42. – Ст. 635.

Про молоко та молочні продукти: Закон України від 24.06.2004 р., № 1870-IV // Відом. Верховн. Ради України – 2004. – № 47. – Ст. 513.

Про насіння і садивний матеріал: Закон України в редакції від 02.10.2012 р., № 5397-VI // Відом. Верховн. Ради України. – 2013. – № 42. – Ст. 585.

Про основні принципи та вимоги до безпечності та якості харчових продуктів: Закон України від 22.07.2014 № 1602-VII // Відомості Верховної Ради України. – 2014. – № 41-42. – Ст. 2024.

Про племінну справу у тваринництві: Закон України в редакції від 21.12.1999 р., № 1328-XIV // Відом. Верхов. Ради України. – 2000. – №6-7. – Ст. 37.

Про сільськогосподарську кооперацію: Закон України від 17.07.1997 р., № 469/97-ВР (в редакції Закону від 20.11.2012 р., № 5495-VI) // Відом. Верхов. Ради України. – 1997. – № 39. – Ст. 261.

Про фермерське господарство: Закон України від 19.06.2003 р., № 973-IV // Відом. Верхов. Ради України. – 2003. – № 45. – Ст. 363.

Угода про сільське господарство: угода від 15 квітня 1994 р. // Офіційний вісник України. – 2010. – № 84. – Ст. 2989.

Основна література:

1. Аграрне право: підруч. / В.М. Корнієнко, Г.С. Корнієнко, І.М. Кульчій, Т.В. Курман та ін.; за ред. А. М. Статівки. – Вид. 2-е, змін. Х.: Право, 2019. 416 с.

2. Правове регулювання виробництва сільськогосподарської продукції: навч. посіб. / за ред. д.ю.н., проф. А. М. Статівки. Х.: Юрайт, 2015. 288 с.

3. Велика українська юридична енциклопедія: у 20 т. Т. 16. Земельне та аграрне право / редкол.: М.В. Шульга (гол.), В.В. Носік, П.Ф. Кулинич (заст. гол.) та ін. Х.: Право, 2019. 696 с.

4. Аграрне право: посіб. для підгот. до іспиту / В.М. Корнієнко, Г.С. Корнієнко, І.М. Кульчій, Т.В. Курман та ін.; за заг. ред. А.М. Статівки. – 3-тє вид., перероб. і допов. Х.: Право, 2019. 202 с.

5. Курман Т.В. Сталий розвиток сільськогосподарського виробництва: проблеми правового забезпечення: моногр. Харків: Юрайт, 2018. 376 с.

Додаткова література:

1. Актуальні проблеми правового регулювання аграрних, земельних, екологічних та природоресурсних відносин в Україні: кол. моногр. / відп. ред. Т. С. Харитоновна, І. І. Каракаш. Одеса: Вид. дім «Гельветика», 2018. 722 с.

2. Державна аграрна політика України: проблеми правового забезпечення: моногр. / за ред. В. Ю. Уркевича та М. В. Шульги. К. : Видавець

О. М. Ешке, 2014. 260 с.

3. Кулинич П.Ф. Правові проблеми охорони і використання земель сільськогосподарського призначення в Україні: Монографія. К.: Логос, 2011. 688 с.

4. Курман Т. В. Правові засади використання біотехнологій в умовах сталого розвитку сільськогосподарського виробництва. *Підприємництво, господарство і право*. 2018. № 7. С. 97–102.

5. Науково-практичний коментар Закону України «Про особливості страхування сільськогосподарської продукції з державною підтримкою» / за ред. А. М. Статівки. Х.: Юрайт, 2013. 432 с.

6. Органічне сільськогосподарське виробництво в Україні: правові засади ведення: моногр. / за заг. ред. М.В. Шульги. Х.: Юрайт, 2020. 308 с.

7. Полюхович Л.І. Правове забезпечення виробництва сільськогосподарської продукції, її переробки та реалізації в Україні у контексті вимог СОТ: Монографія / Л. І. Полюхович. К: Видавець О.М.Ешке, 2014. 208 с.

8. Проблеми правового забезпечення сталого розвитку сільських територій в Україні: моногр. / за ред. А. П. Гетьмана та М. В. Шульги. Х. : Право, 2016. 360 с.

9. Стативка А.Н. Новые виды договорных отношений с участием аграрных товаропроизводителей: моногр. / А.Н. Стативка. Х.: Право, 1999. 124 с.

10. Шульга М.В. Фермерське господарство: правові засади створення, функціонування та припинення: навч.-практ. посіб. / М.В. Шульга, В.П. Жушман, П.Ф. Кулинич, В.Ю. Уркевич. Х.: Одиссей, 2004. 424 с.

ІНФОРМАЦІЙНІ РЕСУРСИ

1. Законодавство України. URL: <http://www.zakon1.rada.gov.ua>.

2. Офіційний сайт Міністерства розвитку економіки, торгівлі та сільського господарства України. URL: <http://www.me.gov.ua/?lang=uk-UA>

3. Наукова бібліотека Національного юридичного університету імені Ярослава Мудрого. URL: http://10.106.3.2/index.php?option=com_k2&view=item&id=65:elektronni-resursi.

4. Національна бібліотека України імені В.І. Вернадського. URL: <http://www.nbuv.gov.ua/>

5. Офіційний портал Верховної ради України. URL: <http://rada.gov.ua/>

6. Асоціація фермерів та приватних землевласників України. URL: <http://farmer.co.ua/>

СЕНМК

1. Аграрне право [Текст]: Підручник / за ред.: В. П. Жушман, А. М. Статівка ; Нац. юрид. акад. України ім. Я. Мудрого. Х.: Право, 2010. 296 с. URL:

http://library.nlu.edu.ua/index.php?option=com_k2&view=item&id=181:denna-forma-navchannya&Itemid=151.

2. Методичні рекомендації для індивідуальної роботи. URL: http://library.nlu.edu.ua/POLN_TEXT/ PROGRAMS_2012/Pr_0004.pdf.

3. Навчально-методичний посібник для самостійної роботи та практичних занять з навчальної дисципліни «Аграрне право». URL: http://library.nlu.edu.ua/POLN_TEXT/ POSIBNIKI_2018/NMP_0001.pdf.

4. Програма навчальної дисципліни «Аграрне право». URL: http://library.nlu.edu.ua/POLN_TEXT/ PROGRAMS_2018/Pr_0120.pdf.

5. Тематика курсових робіт з навчальної дисципліни «Аграрне право». URL: http://library.nlu.edu.ua/POLN_TEXT/ PROGRAMS_2012/Pr_0108.pdf.